

Σαῖρον, Γράμμα. Σουζίου - Πάρηψ ψαζίδας

1 Ηπ. Πρ. 2, 281

Αθανάσιος

[Περραιβός] ἐπὶ ψαζίδας χαίρειν.

ἔλαβον τὸ γράμμα σου καὶ ἔχαίρειν ἐπὶ
ἐμῶν μετ' οὗ καὶ τῆς « Ἀρτιῶς εὐδαίμωνι-
αν », καὶ τὸ κατὰ τῆς γ. εὐχ.: διαί τῶ
ὅποια ἄνθρωποι εὐχαριστοῦν τῇ ἀδελφότητι. Περὶ
τῶν Γερμανοποιῶν μετ' πίστωσης πάντ' ῥέζουσιν.
καὶ οὐ παρὰ τῶν ἑλλήνων εἶναι μαρτυρία
ἀφ' ἡσυχίας τῶν ἐσθλῶν. Ἡ παρακαταθήκη

ἢ σλαβὸν ἀδύ, πρὶν ὃ εἰσχωραίῃ εἶχε
 γερῖσαι τοῦ αἵματος· μετὰ τὸν ἴδιον ὅμως
 εἰς δυνάμειον τὸν παρουσίαν δεῖξει σοὶ σλαβὸν
 ἀναμφιβόλως. Ἡ αἴρνηται τῶν ἀετῶν εἰς
 μετὰ σε δαυμάϊον· ἐπειδὴ χρειάζεσθαι
 αἰρῆναι, ἐνέργειαι καὶ νῦν. Ἄς σε ἀπο-
 ρήσῃ ὅμως καὶ ἐτοιμασία τῇ Νερῶναι
 καὶ καὶ τυχερίμωτος διορδανῇ τῶν σλάβων.

[Παύσανος 1799;]